

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Égész évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyedévre 3 kor.

Hirdetések díja:

10 centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Nyílt tér sora 40 fillér.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KOZLÖNYE.

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal:

Földes Ede
könyvkereskedése

Bethlen-utca 2. sz. alatt.
hova úgy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések benyújtásának küldendők

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

A gödöllői szobor.

Folyó hó 19-én országgra szóló szép ünnep, megható ünnep folyt le Gödöllőn, ahol megdicsőült királynénk egykor boldog napokat töltött. Királyi férje könnyek közt leplezte le a boldogultnak szobrát, melyet a gödöllőiek kegyelete állított.

Az uralkodó-ház százados szokásai úgy rendelték, hogy Erzsébet királyasszony, aki szíve minden verésével a miénk volt; aki velünk tudott érezni örömeinkben és bánatunkban; aki legörömelebb a magyar földön időzött: idegenben legyen eltemetve.

A gödöllői szobor pótolja most a siremlékét; ezt övezzük virággal és áldó emlékezettel, amely maga is a magyar nép költőies vonzalmának érzébe öntött szép virága.

Ez a szobor egy nemzet örök gyászának elégiája. Nem azért emelték, mintha emlékeztető jel nélkül feledni tudnók jószágát, hozzánk való szeretetét. Hanem azért, hogy ha Őt magát nem láthatjuk, legyen mire árasztani rajongó szeretetünket; és zálogául annak, hogy hálánknak megszentelt hagyatéka épen és üdén fog átszállani nemzedékről nemzedékre. Amit vele el nem temethetnek; ami magyar földön élni és virulni fog belőle hervadatlanul: annak lesz ez a szobor hirdetője és tanubizonyosága.

A magyar szív derűjének és szomorúságának bucsujáró helye lesz a Te szobrod, drága királyné! Sötét kriptádban rég porrá őrli már az enyészlet csontjaidat, mikor még mindig friss tavasznak balsamos lehelletével lengi körül szobrodat hű magyar néped szeretete.

Osaltitjainkból ide vándorolnak majd a fülemlék; mind itt akar majd fészket rakni a te érzalakod körül. Éjjelente megeseendő a daluk, a legfájdalmas dal s a legédesebb, elcsukló képes zokogás, a búbanat mámorának himnusza. És a te szomorú

lelkednek visszhangja lesz ez a zene, te hősnője a szenvedésnek, te boldogtalan királyné.

Hozzád jövünk mi is köszönetünkkel, ha Isten jó kedvvel s bőséggel áld bennünket; hozzád jövünk jó reménységért, ha balsors tépi nemzetünket.

A harcra indulók ide hozzák lobogójukat, hogy tiszteljenek és áldást kérjenek. S ha visszatérnek a harczból, ahol védő-angyalokként lebegtél fölöttük: elhozzák a dicsőség babérját lábaidhoz.

Ez a szobor jelképe annak, hogy miénk volt Ő s miénk marad egészen; jelképe az örök szövetségnek, melyet a nemzet legjobb érzelmei az ő szellemével kötöttek.

Törvényjavaslat a közigazgatási eljárás egyszerűsítéséről.

(Folytatás.)

IV. Kézbcsítés.

25. §. A közigazgatási hatóságok által magánfelekhez intézett hivatalos iratok kézbesítése rendszerint postai uton történik.

A hatóságokat megillető portomentesség a helyi forgalomra is kiterjed.

26. §. A törvények és rendeletek szerint megmagyarázást igénylő, valamint a kényszer-kézbcsítéseket:

a) Budapest székes fővárosban, továbbá azokban a városokban, ahol az 1879. XXVIII. t. cz. 23. §-a szerinti bejelentési intézmény van szervezve, a bejelentési hivatal mint egyuttal központi kézbesítő hivatal teljesíti; b) más városokban és községekben pedig a hatósági közegek (e czébből külön megbízott városi vagy községi közegek, községi és körjegyzők) teljesítik.

A feladó hatóság a kézbesítő hivatalt és közegeket közvetlenül keresi meg.

A helybeli kézbesítéseket a hatóságok külön közegei is teljesíthetik.

27. §. A katonai vagy katonailag megszállott épületekben nem postai uton történő kézbesítések csak az épület parancsnokának értesítése után, s az általa kirendelt katonai személy jelenlétében fogantathatók.

28. §. Magánfelek részére, térti vevény nélkül postára adott hivatalos iratok a feladást követő 8-ik napon szabályszerűen kézbesítetteknek tekintetnek, a mennyiben ez időn belül mint kézbesíthetetlenek a feladó hatósághoz vissza nem érkeztek, vagy e hatóság a kézbesítés akadályáról értesítést nem kap, vagy a címzett fel nem igazolja, hogy a kézbesítés más napon történt.

29. §. A kézbesítési eljárás részleteit, valamint a községek hozzájárulását a faluzó levélhordói intézmény általánosításával járó költségekhez, a miniszterium rendeleti uton szabályozza.

A községi hozzájárulások nem haladhatják meg azt az összeget, melyet a községek 1901. évben postaküldönczök tartására fordítottak.

30. §. A 26. §. a) pontjában említett helyeken a bejelentési hivatal az igazságügyi hatóságok határozatainak kézbesítésénél is igénybe veendő.

V. Ügyvitel.

31. §. Utasítatik a miniszterium, hogy mindazokat az általános és állandó jellegű rendeleteket (szabályzatokat), melyek az általános közigazgatási hatóságok (vármegyei, városi és községi közegek) közreműködését teszik szükségessé, a közigazgatási eljárás egyszerűsítése szempontjából átvizsgálja, megfelelően módosítsa és a fennmaradó, valamint a módosított rendeleteket szakonként gyűjteménybe foglalva kiadja.

32. §. Felhatalmaztatik a belügyminiszter, hogy — a törvényes hatáskörök épségben tartása mellett — a vármegyei központi és járási, továbbá a községi (kör-) jegyzői, valamint a közigazgatási bizottsági és a gyámügyi ügyvitel, az eljárásban a szóbeliség és közvetlenség lehető érvényesítésével, a fávbeszélő-hálózatnak minél kiterjedtebb mértékben való igénybevetésével, az időszaki jelentések, kimutatások, nyilvántartások kevesbítésével és egyszerűsítésével, megfelelő iromány- (nyomatvány-) minták megállapításával renneleti uton egységesen szabályozza.

33. §. Az ügyviteli szabályzatban megállapítandó módon minden vármegyében vármegyei hivatalos lap létesítetik.

A vármegyei szabályrendeletek és közérdekű határozatok a vármegyei hivatalos lap útján közlendők s az illető példány megjelenését követő 8-ik napon kihirdetetteknek tekintendők.

TÁRCSA.

A „zsúr“ és az apró kulcsok.

(A Közérdek eredeti tárczája.)

Mielőtt a czimben jelelt két tárgyról történeti összefüggésben szólanék, el kell mondanom röviden mindkettőnek természetrajzát.

A zsúr (jour) francia eredetű valami. Eredeti hazájában az volt a rendeltetése, hogy a vendéglátást hetenként vagy talán havonként megszabott napokra korlátozza. A neve „jour fixe“ volt. Tehát bizonyos fokig a takarékoság és rend szolgálatában is állott. Aztán beette magát a társas érintkezés mindenféle nemébe s kipusztította a régi jó természetes mulatságokat. Ebben az alakjában került hozzánk. Itt aztán valóságos társadalmi phylloxera vestatrix lett belőle.

Efféle filloxera nagyon sok került hozzánk a külföldről.

Tehát a szittya zsúr nálunk urrá lett égen és földön. Eredeti természetéből csak annyit tartott meg, hogy az emberek között tenyészik; másként pedig annyira rugalmas és alkalmazkodó, hogy mindenféle helyzetben érvényesülhet és mindenféle czímet fölfal, de azért soha sem lakik jól; mindig éhes a nélkül, hogy sovány volna. Soványító hatása csupán az apák oldala és erszénye táján látszik meg. Ezt azonban egyik sem tartja kurának; sőt a legtöbb esetben bizonyos lelki szorongással járó körtünetekkel vesződnék. Az a különös természete van, hogy minél inkább gyógyítják, annál súlyosabb lesz. A gyógyszerzet rendszeren a mamák keverik a szenvedő apaság számára bizonyos házassági kilátások megállapításában. Ez aztán teljesen elmérges-

síti a bajt, amely akkor jelentkezik leggyakrabban nagy-ságában, amikor kigyógyulnak belőle.

Keressük fel hát ezt a veszedelmes rémet a maga sokféle otthonában; hátha aztán bátrabban nézünk a szemébe!

Hogy születnek a zsúrok?!

Sokáig nem találkozik egy-két mama s talán leány is. Azalatt meggyűl a moudanivalójuk. Fölkeresik egymást, kitarják a gyűjteményt. Jegyzőkönyvet vesznek fel a legújabb esetekről. Tenta, penna nem szerepel, de azért a jegyzőkönyv minden adata hiteles. Ez a nyilvántartó zsúr.

Valamelyik mamának komolyabb jellegű lelki szorongásai támadnak. Talán szeretne könnyíteni a lelkén. Valami istenhez térítő gyógyszert is szívesen bevenne. Összegyűjti a hasonló bajban szenvedőket. Megvan a lelekgyógyító zsúr.

Egy nyelv nem elég a sok tárgy megbeszélésére. Némelyiket csak az összehasonlító nyelvészet segítségével lehet alaposan megvitatni. Így származik a nyelv-ido mitó zsúr.

Máskor panaszra mennek egymáshoz; a vádoltak padjára viszik a rossz, a megátalkodott, javíthatatlan férjeket; keserű megnyugvással szörpölik kávéjokat, ezt a jámbor, mindent kiegyenlítő itókat. Meghozzák az ítéletet is, de végrehajtását felfüggesztik a legközelebbi sérelmi zsúrig s akkor újabb határidőt tűznek ki.

Igy lesz a zsúrból társadalmi esküdtszék, mely mindenkiket vétkenek talál, de senkit sem juttat a sokkaljamborabb igazságszolgáltatás kezébe.

A régi jó idők dicsőítését, — amikor minden szebb

és jobb volt, még azok is, akik dicsérik, — a sivár, vigasztalan, kétségbeejtő jelent a desperált zsúrok tartják napirenden.

A ruhapróbáló, szapuló, a cselédek elvetemültségét igazoló, a hasznos házi szerekről értekező, nevelési elvek körül utazó s más efféle zsúrokról, mint ártatlan, hasznos társadalmi intézményekről, nem is szólok. A férfi-zsúrokról sem sokat beszéllek, mert ez magában is elég nagy tárgy, melyről valamikor külön fogok szólni. Ezek csak annyiban tartoznak ide, amennyiben a vegyítetlen női-zsúrok jog- és hatáskörét erősíthatnák, vagy abba egyenesen belelelegydnének. Amde igaz is jól nevelt férjek a mai világban ezt az oktalanságot nem követhetik el. Akik mégis megteszik, azok fölött az asszonyok is, férfiak is napirendre térnek.

Egészen más a dolognak az az oldala, mikor a kártya, pipa, horoska s egymás agyonköszöntése között folydogáló férfi-zsúroknak az asszonyokra is kellemetlenül ható következményei vannak. Mikor például a fiatal asszony türelmetlenül várja haza a mindig gondos, pontos férjet; a cselédet is kiállítja a kapuba, hogy haza lesse. Aztán egyszer csak fut be, nagy lelkendezve kiáltja: „Istálom alásan, a nagyságos ur valahol zsúrba lehetett, mert alig áll a lábán!“

Rettentő kiabrándulás! De hát megesis a mai zsúros világban.

Mindezeknél érdekesebbek a vegyes zsúrok, melyekben az idősebb elem csak mint rendező, teherhordó és bizonyosság szerepel.

Ezek úgy nagyjában két részre oszlanak. Egyik fajtájok a szoktató zsúr, a másik a házassító zsúr.

Rendszerint a vármegyei hivatalos lapban tételnek közé a középfokú hatóságok általános jellegű rendelkezései és közleményei is.

34. §. Felhatalmaztatik a belügyminiszter, hogy a törvényhatósági joggal felruházott és a rendezett tanácsú városok, valamint a községek ügyvitelére vonatkozó, lehetőleg egységes alapelveket rendeleti uton megállapíthassa.

35. §. A vármegyék, törvényhatósági joggal felruházott és rendezett tanácsú városok, valamint a községek szabályrendeleteiket a közigazgatási eljárás egyszerűsítése szempontjából átvizsgálni és megfelelően átalakítani kötelesek.

(Vége következik.)

Az évvizgáról.*

E kérdés nem új, erről már ezelőtt évekkal a nemzet napjainak polemizáltak, a pro és contra véleményeknek egész halmazát vetették mérlegbe; egyik alaposabb érvekkel igyekezett meggyőzni a másikat. Azonban a szeg fejeire ütni még e ideig egyik félnek sem sikerült. Azt azonban magamról sem merem állítani, hogy e gordiusi csomót ketté vágom. E kérdéssel is úgy vagyunk, mint a közelmúltban az egységes és külön tanterv kérdésével. A sokféle vélemények labirintjából tiszta képet az utolsó percig alkotni nem lehetett.

Bár minden hasonlat kisebb-nagyobb mértékben sántít, de azért mégis elmondhatjuk, hogy maga az iskola is az életnek egy oly előkészítő nemzetgazdasági telepe, ahol a tanító az intéző, vagy, ha úgy tetszik, a napszámos. Csak hogy itt a tanító nem a materiális töké termelésével foglalkozik, hanem morális, vagyis szellemi gazdálkodást űz. Tehát gyarapít, növeszt, amit a pedagogia nyelvén így fejezünk ki: nevel, oktat. Nevel és oktat egy oly nyers anyagot, mely az Isten képét hordja magán, s hogy annál fenségesebb legyen, halhatatlan lelekkel van felruházva. E fenséges teremtményt, tehát az embert, kell a próból kiemelni, szunnyadó lelki tehetségeinek felelesztése és kifejlesztése által őt alkotójához felemelni; az esetleg rosszra irányult hajlamokat alapszámban elfojtani.

E nagy munkát 6 éven át visszük keresztül majdnem minden egveden. Erre, mint előbb is mondtam, munkatelepünk természetesen az iskola, de lehet a szülői ház is. Eszközünk első sorban is a természet mindhárom országából a gyermekek környezetébe eső és felfogásukat meg nem haladó természeti tünemények, tárgyak és termények, melyek, ha a paedagogia szabályainak ok- és észszerű alkalmazása által dolgoztattak fel, el nem maradhat a biztos eredmény.

Ime e kérdés felett kellene döntenünk, hogy a tanító egy évben egyszer, ezen fenséges munkájáról nyilvánosan beszámoljon-e, vagy ne?

Eppen azért, mielőtt az évvizgók szükségesége felett a boldogító „nem”-et, vagy az ijesztő „igen”-t kimondanók, higgadtan tekintsünk körül gazdaságunkban, vagyis tanügyünk mezéjén, vizsgáljuk

* Ezen cikket szives megvitátás ezéjából közöljük. Szerk.

meg a körülményeket, mérlegeljük az argumentumokat, mint olyan tényezőket, amelyek a jó aratásnak, illetve a sikerült vizsgának garantái.

Térjünk be egy szép gyümölcsös kertbe, avagy vesztünk egy futó pillantást a rengő kalásztól hullámozó szántóföldön; csekély megfigyelés után itt is, ott is selejtes produktumokra találunk. Pedig azt el kell higgyük, hogy az a kertész, az a földműves mindent elkövetett, hogy a hozamot biztosítsa.

Most tartsunk szemlét egy tanteremben.

Itt is, ugyestileg, mint szellemileg, különböző fokú álló növendékekkel találkozunk. Eltekintve a testi fogyatkozástól, amiről a tanító mit sem tehet, minden lelkiismeretes tanító megküzdi többször a szellemileg gyengékkel is, hogy azokat (t. i. a gyengéket) a jobbakkal együtt a tudásnak megfelelő fokára emelje.

Nagyon természetes, ez nem szokott sikerülni úgy amint az ember akarná; persze ezt kívánni sem lehet. S éppen ezen fordul meg az, hogy a tanítóságnak ropant nagy %ja az évvizgók eltörlése mellett foglal álláspontot, mert a lelkiismeretet és önértetést sérti az, hogy az önfeláldozó munka dacára is, sokszor a jobb növendékek sem tudnak a vizsgán elég elégséggel és kellő tudással a kérdésekre felelni.

Egy ily nem remélt körülmény a lelkiismeretes vezetett munkát ugyan nem honorálja, de a tanítónak e felett elszomorodni, munkakedvét elveszíteni nem szabad; valamint, ez idő szerint, elhibázott dolog lenne az is, ha az intézménynek eltörlésével óhajtanánk a helyzetet javítani.

Tegyük fel az érintett esetnek az ellenkezőjét, t. i. minden növendék helyes, értelmes felelettel gyönyörködtené a közönséget; vajjon akkor kinek jutna eszébe a vizsgák eltörlése felett gondolkozni? Sőt azon tanítót, aki ezt megkísérlelné, kövel dobálnák meg. Mert tessenek megengedni, de a tanítók sem bélyegmentesek, hanem azért — tisztelet a számos kivételnek — a hiúságnak csirait kisebb-nagyobb mértékben keblökben hordják, ami majd mint önhittség és elbizakodottság, vagy pedig mint sértett önértet nyilvánul. Ha valamely rendszer bő alkalmat nyújt arra, hogy az önhittség és elbizakodottsági vágyak kielégítenek, akkor az a rendszer helyes, magas és nemes; de ha az önértetést érinti valami nemezis, akkor arról a gyűlölet és megvetés hangján beszél a közvélemény. s annak eltörlését sürgetik.

Mint fentebb is említve volt, tény az, hogy a növendékek niúcsenek egyenlő tehetségekkel felruházva, mi természetesebb, hogy az előirt anyagot sem képesek egyformán felfogni, s következőleg egyenlő tudást és feleletet sem várhatunk, s így a józan ész a tanítót, ha a vizsgájáról a látszat azt mutatná, hogy az nem sikerült, mert a látszat sokszor csal, el nem ítelheti senki, legalább is nem volna szabad elítelni.

Eppen ezért egy munkás és hivatásának élő tanító, ha vizsgája nem oly fényesen sikerült is, a helyett, hogy a rendszerben keresné a hibát, inkább megvizsgálja magát és módszerét s úgy igyekszik a bajt orvosolni, nem pedig a rendszer eltörlését keresi.

(Vége következik.)

Hangverseny a Bethlen-kollégiumban.

Folyó hó 19-én, vasárnap d. u. szép számu közönség előtt, a Bethlen-szoboralap javára, sikerült és kedves hangversenyt rendezett kollégiumunk ifjusága. Valóban élvezet volt annak minden egyes pontját végig hallgatni. Különösen nagy örömmel és teljes elismeréssel kell megemlékeznünk az ifjusági ének- és a zenekarok működéséről. Ez a szép eredmény azt a jogos reményt keltette fel a közönségben, hogy ez ifjusági egyesületek jövőben is állandóan kedvesekké és vonzókká fogják tenni az összes iskolai ünnepélyeket.

A hangverseny Káldy „Bercsenyi nótájával” kezdődött, melyet az ifjusági zenekar igen ügyesen adott elő. Azután Farnos D. „Vadász-jelenet”-et énekelte a gimnáziumi vegyeskar, azzal a teljes biztossággal és minden részében pompás színézés-sel, melyet e kar összes eddigi nyilvános szereplésénél már megszoktunk. E darabot Dr. Farnos D. tanár, a mű szerzője és a gimn. vegyeskar felügyelő tanára vezette. Demeter János VIII. o. t. csinos szaválata után Klose O. „Salve Regina”-ját játszotta tíz I., tíz II. hegedős, Lakatos A. II. é. t. n. zongora- és Várhelyi S. IV. é. t. n. harmonium-kísérete mellett. Gyakorlottság és ügyes színészes jellemezte e darab előadását is, mely után Magyar G. III. é. t. n. érzessel szaválta el Inczédi L. „Nővér” cz. költeményét. Az egész hangverseny egyik legsikerültebb pontja a képezdei dallak ez után következő mély és hazafias érzéssel előadott éneke volt. Kurucz-nótákat énekeltek magyarosan, tüzelt, lelkesedéssel s magukkal ragadták az egész közönséget. A program befeljezésekképpen Wolfarth L. III. é. t. n. a zenekar kísérete mellett Greizinger „II. magyar ábránd”-ját játszotta, szinten igen csinosan, általános tetszést kelteve gyakorlott előadással. Az ének- és zeneszámokat — egy kivételével — Veress Gábor tanár vezette, kinek fáradságtalan ügybuzgósága volt legelső sorban oka annak, hogy e hangverseny minden tekintetben olyan szépen sikerült.

Óhajtanánk, hogy ha már az idő előhaladottsága miatt a f. iskolai évben többször nem is, de a jövő évtől kezdve gyakrabban részesítse a koll. ifjusága városunk közönségét hasonló kedves és élvezetes időtöltésben.

Vegyes hírek.

— **Dr. Magyar Károly** megyei főorvos, lapunk főszerkesztője, kit betegsége hosszabb időn át szobához kötött, mint örömmel tapasztaltuk, jó egészségben tért vissza munkakörébe. Szives örömmel üdvözljük ez alkalommal s üdvözlő velünk együtt városi társadalmunk minden tagja, akinek alkalma volt ezt a nemes lelkű orvost, ezt a nagy tudású és a közügyekért lelkesedő s finom érzékű férfit megismerni. Tartós jó egészséget és sok munkaerőt kívánunk lapunk főszerkesztőjének!

— **Bethlen-ünnep Seps-Szentgyörgyön.** A székely főváros közönsége lelkesen felkarolta a városunkból hódító hadjáratra indult szép ideát. Sőt nemcsak a város, hanem a közel és messzebb vidék közönsége is kivette részét az eszme ünnepléséből. Ott volt a sepsii ev. ref. egyházmegye papságának és tanítói karának színe-java. Eljött a brassói áll. főrealiskola tanár-karának küldöttsége is Rombauer Emil igazgató vezetésével.

Az első arra való, hogy a kétfele ifjuságot már gyermekkorában hozzászoktassák az együttléthez. Mintának be-be visznek egy-egy párt a haladottabbakból, akik már azon vannak, hogy a házassító zsurba lépjenek elő.

Ezekben a kicsi zsurokban fődolog az ártatlan ábrándozás, melyből sohasem lesz valóság. A mamák is itt találják legjobban ragokat. Visszaemlékeznek saját gyermekkorukra, akkor szövögetett ártatlan ábrándjaikra. Mintha azok megújulását látnák gyermekeikben! Aztán a növendék leányok nem is vénitenek úgy, mint a nagyok. A mult nem szorítja ki teljesen a jövőt. Kevesebb a sohajtozás. Vannak még vágyak is. Egy-egy agglegény is elüderog az oldalukon azzal az erős hittel, hogy a vágyak semmi esetre sem illetnek mást, mint őket.

Egyszer aztán jön a férj, talán a kaszinóból. Rosszul ment a ferbli, alsós vagy a tarokk.

— Ugyan lelkem, — mondja az édesen merengő mamának, — bocsássátok már haza azokat a gyermekeket! Ne csináljatok belőlök időnap előtt nagy leányokat! Alvás való azoknak, nem multság!

— Na, na édesem, légy türelmes! Még csak egy órácskát! Mindjárt itt lesznek L-ék, Z-ék is. Ti beültök az oldalszobába. Boroeskáról gondoskodtam. Csinálhattok egy kis tarokkot is.

— Ugy, ugy papa! — mond a mama s mind az egész apró zsur.

Igy lesz az órácskából éjjel után egy óra s a papát még egyszer megkoppasztják a tarokkon.

A kis lányok hánykolódnak az ágyban s másnap egy sem tudja a lecckéjét az iskolában.

Az ártatlan fiúcskák szorgalma is fokozódik a... képes levelező-lapok irogatásában és a kövezet koptatásában.

Az agglegények rakják a mustáros papírost az oldalukra s a vizes borogatót a lábukra. Két nap is belélik, amíg a következő zsurra kivásalják magokat.

Sebaj! Az ártatlan ábrándok, a tárgyatlan vágyak nem sokára újra kezdődnek. Akkor már a papa sem otthon zsuruzik.

Hanem hát ezek csak a nagy, azaz házassító zsurok előkészítő iskolái.

A nagy zsurok már komolyabb társadalmi actiók.

Mielőtt ezekről szólanék, eszembe jut, hogy volt egyszer egy város, amelynek monographiáját még nem írták meg, de multjából már is kiderítettek annyit, hogy a házasság nagyon kedvelt foglalkozás volt benne, nemcsak a polgárság, hanem az uri osztály sorai közt is.

Fiatl emberei istenes hittel vallották, hogy „a házasságok az égben köttetnek.” Ebbe az égbe mindnyájan és minél előbb óhajtottak bejutni.

Be is jutottak s otthon találták magukat.

Pedig akkor Szent Péter is jobban ügyelt a kulcsokra; nem feledte annyiszor nyitva az ajtót, mint most. Talán azért, mert folytonosan akadt dolga s nem ért rá, hogy megfellekedezék köteleességéről. Nem ő az oka, hogy manapság sokszor megejtí az álom.

Ki, vagy mi hát az oka? . . .

Sokan úgy vélekednek, hogy a zsurok s ezeknek fővédő patronájuk Pénelopé, aki nemcsak Szent Pétert ütötte ki a nyeregéből, hanem még most három-ezer esztendő múlva is a régi mesterségét folytatja: amennyiben, amit nappal szó, éjjel mind kibontja.

Azonban ez a kiváltságuk csak a nagy zsuroknak van meg, t. i. azoknak, amelyekben Hymen lánczait szeretnék kovácsolni, de csak ismeretségeket szőnek olyan gyenge szálakból, hogy csak ritkán lesz belőlük menyasszonyi fátyol. Kibontásuk sem kerül nagy munkába, mert szövésük hosszadalmassága alatt pókhálóvá ernyednek, mely aztán még a kicsi legyeket sem fogja meg.

Nem is igen viszik tovább a remények szövésénél, Azok pedig a zsurok számának növekedésével rendszeresen fogynak. Más szavakkal a zsurok száma és a komoly ismeretségek fordított arányban állanak.

Itt ismét a régi jó idők jutnak eszembe.

A régiak az epedéstől meghuzódtak, a maiaknak nincs idejük az epedésre a sok zsurtól.

Van az évek olyan szaka, hogy a fiatal ember mindig zsurba megy és mindig zsurból jár, és ahelyett, hogy meghuzódnék, minden zsur után nagyobb a tokája.

És így a mai társadalmi érintkezés egyik kinövése a zsurtoka.

Ez pedig veszedelmes dolog.

Amelyik fiatal ember addig vár a házassággal, amíg tokája nő, abból vagy igen jó férj lesz, kinek a fején is kinövései lesznek, — vagy a házasság életet is csak zsurnak fogja tekinteni.

Mamák, taták, fiatalok! ne keressétek hát az üdvösséget a zsurok tikkasztó, szívaszaló s lélekszártó levegőjében! Amit nem kerestek olyan hosszasan és annyi körültekintéssel, hamarabb megtaláljátok, mert el sem veszítetek, éppen, mint az apró kulcsokat.

Az apró kulcsok meghatározása nem könnyű dolog. Ugy nagyjában mégis a következő.

alatt. Az ünnep rendező bizottsága kettős célját: egyfelől a dicső fejedelem emlékeztetésének lelkesítő megújítását, másfelől a szobor-alap gyarapítását, derekasan teljesítette. A magas nivón álló koncert erkölcsi sikere mellett kétszáz korona tiszta jövedelemmel járultak leendő szobrunk alapítókéhez. A kollégiumi ének- és zenekar nyitánya után Szabó Jenő kézdívasárhelyi lelkész, a közönségünk előtt is jó emlékü költő, lépett az emeivényre, s előadta magas szárnyalású lelkes ódakölteményét. A költemény és előadása egészen elragadta a hallgatóságot. Zayzon Ferenc tanár vezetése alatt adta elő az ének- és zenekar Borsai Samu híres zenekölteményét szépen, sikerülten. Ünnepi beszédet Tárkányi György tanár tartott, Bethlen Gábort mint politikust, hadvezért és mély vallásosságu férfit jellemezvén. A kollégiumi énekkar szép záró-éneke után Gödrői Ferenc polgármester, mint a szobor végrehajtó bizottságának tagja, meleg szavakban mondott köszönetet a Mikó-kollégium előjáróságának a szép sikerű ünnepély rendezéséért.

— **Boér Áron** gör. kath. lelkész, kit a napokban temettünk el, olyan tiszteletre méltó alakja volt társadalmunknak, hogy élete folyásáról röviden megemlékezni kötelességünknek tartjuk. Született Gidófalván 1834-ben. A teológiát Bécsben végezte, innen visszatérve, 12 éven keresztül tanár volt a balászfalvi kollégiumban; majd városunkban lett a gör. kath. hitközség lelkésze és később esperese. Egyike volt azon gör. kath. lelkészeknek, kik pápi kötelességeiket nagyon szépen össze tudták egyeztetni a hazafias gondolkodás és eszelekvésmóddal, szóval a magyar honpolgár kötelességével. És ezzel világos példát mutatott arra, hogy ezt a két kötelességet csak a vaktság vagy a megvesztegetett és balósvényre terelt perfidia tudja szembe állítani. Meg is szenvedett azért, hogy nem állott a bujtató aknamunkások szolgálatába. Folytonosan feljeltették egyházi főhatósága előtt; valószínű, hogy az emiatt való bubánat és elkeseredés is hozzájárult egészége meggyengítéséhez. Utolsó napjaiban öcsése, a völzsi gk. pap ápolta; de őt is vissza rendelték mellőle eklesiájába. Jókora jött részére a megváltó halál f. hó 16-án. Temetése nagy részvét mellett folyt le 18-án. Az élet küzdelmei után pihenjen eszedesen és virraszson felette mindnyájunk jó emlékezeté!

— **A tüzoltó-egylet** pünkösdi-hétfői majálisára a meghívók széküldetvén, a parancsnokság felkéri azokat, kik metálan tévedésből meghívót nem kaptak, de arra igényt tartanak, hogy nevüket jegyezzék vagy jegyzetessék fel az őrtañyan e célra kitett íven.

— **Egyházkerületi egyházi értekezlet** lesz f. hó 30. és 31. napjain. Az értekezlet ezen közgyűlésének programja a következő: Első napon (f. hó 29-én): 1. Vendégek fogadása s elszállásolása. 2. Tisztelgő faklyásmenet; az elnökséget a város közönsége nevében üdvözlő Solyomosi Endre tanár. 3. Ismerkedési est. Második napon (f. hó 30-án): 1. Alkalmi istentisztelet d. e. 9 órakor. 2. Diszgyűlés, melyen megnyitó beszédet tart gróf Kúún Géza v. b. t. t. világi elnök. 3. Titkári jelentést tesz Nagy Károly theol. tanár. 4. Felolvasást tart Kenessey Béla theol. igazgató. 5. Tisztelgések. 6. Társas ebéd a kollégium tornacsarnokában. Harmadik napon (f. hó 31-én): 1. Vajda

Először is több kisebb-nagyobb kulcsból összecsomósodott zörgő valóság, melynek soha sincs nyugta, mivel örökké zaklatják. Legtermészetesebb tartózkodási helye az asszonyi derék táján volna, de onnan gyakran megugrik, talán a folytonos izgalom miatt.

Általában az a természete, hogy mindent bezár és mindent kinyit. De legismertebb sajátja, hogy sohasem található, mikor szükség van rá; tehát örökké keresik. Más szavakkal: a legkeresettebb háztartási cikk.

Az ilyen keresés igen gazdag a drámai és tragikus jelenetekben.

Felhányják az ágyakat; minden butort kimozdítanak a helyéből. Nem találják. Megindul a ház apraja-nagyja. Kutyanak, macskának lábára, farkára lépnek; egymásba ütköznek; minden cselédnek kiadják az utat; minden zsebet, minden ránczot kikutatnak. Kikerülnek az udvarra, kertbe, pinczébe s más helyekre.

Szörnyűség! Nincs sehol!

S mindez miért? . . .

Mert már csak egy pár óra van a zsur összegyülekezéséig. Házi asszony, házi leány zsurruhájja jól elzárva. Az éléstárba sem lehet bejutni.

Mi lesz ebből? A lakatosért küldeni már késő. Addig itt lehetnek a vendégek.

Az izgalom legmagasabb fokán jön meg a segítség a házi ur személyében, kit az egyik kétségbeesetten menekülő cseléd a jó nyereséggel biztató „alsós” mellől zavart fel és hívott haza. Háta mögött ballag a la-

Ferencz lelkész értekezik „A prot. pap személyének és működésének jelentőségéről.” 2. Pokoly József theol. tanár referálja Molnár Albert elhunyt theol. tanár javaslatát. 3. Bodor János lelkész referálja Janosó Lajos marosújvári pap javaslatát. 4. Vásárhelyi Boldizsár lelkész referálja Váro Ferencz tanár javaslatát. 5. Péchy Árpád lelkész referálja Egerházi Lajos tordai pap javaslatát. 6. Választások; indítványok. Május 30-án esti 8 órakor egyházi estély lesz a vármegyeház dísztermében előkelő művészi színvonalon álló programmal.

— **A nagyenyedi ipartestület** június 2-án a sétatéri fedett táncz helyiségben saját pénztára javára hangversenyyel egybekötött nyári táncmulatságot rendez. Az ipartestület előjárósága odaadó buzgalommal igyekszik a mulatság s kivált a hangverseny sikerének biztosításán, melyen a marosújvári sóbánya zenekara közreműködésén kívül társadalmunknak több előkelő tagja lett szereplésre megnyerve. A mulatság teljes műsorát e lap legközelebbi száma hozni fogja.

— **Érettségi vizsgálat.** A gyulafehérvári r. kath. főgimnáziummal a f. évi érettségi vizsgálat szóbeli részét 1901 június 3. 4 és 5-ik napján tartják meg.

— **Magánvizsgálatok.** A gyulafehérvári r. kath. főgimnáziumban a f. évi magánvizsgálatok ideje 1901. évi június hó 4 és 5-ik napjára van kitűzve. Ennek elője az, akik ezen tanintézethez magántanulóknak az év folyamán beiratkoztak, vagy pedig arra, hogy a magánvizsgálatot ezen intézetnél letehessek, engedélyt kaptak, 1901 június hó 4-én reggeli 7 órakor az igazgatónál iskolai és születési bizonyítványikkal vagy keresztlevelükkel jelentkezzenek. Az igazgatóság.

Közgazdaság.

A nagyenyedi III-ik tenyészállat-kiállítás és vásárról.

Az „Erdélyi Gazda” című szaklap legutóbbi számában a tenyészállat-kiállításnak szakszemponthól való elbírálását feltűntető cikket egész terjedelmében az alábbiakban adjuk melyre felhívjuk gazdaközönségünknek szives figyelmét:

A tenyészállat-vásárok mindenkor igen tanulságos megfigyelésre szolgálhatnak alkalmat, amennyiben nemcsak az iránt tájékoztatják a szemlélőt, hogy a kérdéses vidéknek állattenyésztés tekintetében milyen volt a közelmúltja s hogy milyen a jelene, de következtetést engednek vonni arra nézve is, hogy mily ápolás, támogatásra van kilitás és ezzel kapcsolatban, hogy milyen lehet a jövője.

A nagyenyedi tenyészállat-vásár Alsófehér vármegye állattenyésztésének múltja tekintetében azon feltevést keltette bennem, hogy úgy, miként hazánk legnagyobb részében itten is nem kevés, ha talán nem is szabad mondanom, hogy mulasztás, de legalább is nemtörődés terheli azok lelkiismeretét, kik hivatva voltak azt egy megfelelőbb irányba terelni. Ezen feltevése nemcsak a litott teljesen értéktelen korecsok, sőt a magyar eredetűnek mondott marhában is imitt-amott észlelt idegen

katos is reneteg kulcsnyalással a kezében. Csak hogy meg nem csókolják! Ugy dédelgetik s vezetik a ház legfeltebb titkaihoz szerte-széjjel. Kinyit mindent s a kényesebb holmit rejtő szekrényekhez új kulcsokat mér.

Megalakult a zsur. Fényes volt, mint máskor is. De nem volt olyan vidám. A házi ur gondolkozott, hogy mi módon meneküljön a kártól, ha azok a kulcsok gonosz kezekbe kerültek volna. A házi asszony gyakran tekintgetett egy kis szekrény felé, mely talán régi emlékek maradványait rejtegette a kíváncsiság elől. A házi kisasszony többször nézte az ajtót, mint a tánczosait. Valaki nem jött el, akire pedig már régóta számítottak.

Az a valaki nagyon jól mulatott egyik szomszéd városban, ahol jobban ügyeltek az apró kulcsokra. Legjobban mulatott a kis Miczike, mert ő már a zsur megkezdése óta aludt, nem is álmodva, hogy mily nagy része van a csüggedt hangulatban.

Másnap egyszerre jött meg a lakatos az új kulcsokkal s egy inasféle valami csomaggal, mely a háziak nagy álmélkodására a régi kulcsokat rejtette magában. A várva várt, de meg nem jelent udvarló küldötte, kinek a zsur előtti napon a kis Miczike lopta a nagy kabátja zsebébe pajkosságból. Talán restelte, hogy személyesen hozza vissza, vagy úgy gondolkozott, hogy nem jó olyan háznál kereskedni, ahol csak egy ügyelnek az apró kulcsokra.

Irta Ázsúr.

vérenek már-már elenyésző nyomai, főleg azonban a fel-tünően sok állaton látott tánczmeisteri állás, továbbá gacsos és finom méret, hátsó lábak idéztek fel bennem.

A jelenre nézve megnyugtató, hogy a bemutatott községi bikák kiváló jó minőségűek voltak, még inkább pedig a jövőre nézve, hogy a vármegye előkelőségeit és elükön magát a vármegye főispánját is nemcsak hogy a kiállításon látni lehetett, de jóleső örömmel észlelt azon tény is, hogy az ott volt legelőkelőbb urak az állatvásár és díjazás munkájából is szép példaadással vették ki részüket. Hiányos volna cikkem ezen része, ha meg nem emlékezném a nagyenyedi járás főszolgabírájáról, ki — fehér hollóként — nagy elfoglaltsága dacára is tudott magának időt szakítani, hogy községeinek az apaállatok beszerzésénél személyesen segítkezzen. Ha minden főszolgabíró vállalkoznék a nemes példa követésére, semmi kétség benne, hogy hazánk állattenyésztése hihetetlen rövid idő alatt felvirulna.

Adja Isten, hogy ezen szép példa követőkre találjon, de magára Alsófehér vármegyére is kívánom, hogy gazdasági egyesületének derék titkárja, úgy mint most — fáradságot nem kimélve — a jövőben is hasonló buzgósággal működjön, hogy az érdeklődést nemcsak fenntartva, de lehetőleg fokozva mutathassa be vármegyéje állattenyésztését.

A felhajtás kielégítő volt, 230 darabon felül lehetett a különböző fajú és nemű állatot olvasni, amelyek közül a legelső helyen ke-l megemlékezni Teleki Árvéd grófnak bemutatott valóban igen szép bikáiról, ezen tenyészet — ha a gyors fejlesztési törekvéssel az állatok nem tétetnek takarmányozás tekintetében nagyon igényessé, s ha az abból származó bikák jól átörökítők — hivatva van az erdélyi marhák főbb hibáit, mint gyenge ágyék és hibás lábak, lényegesen javítani. Ezen okból nézetem szerint az onnan eredő hibákra első sorban az erdélyi birtokosoknak kellene reflektálniok, hogy tenyészeteikből azután a köztenyésztés céljainak több, valóban megfelelő apaállatok beszerzésére biztos forrásul szolgálhassanak, annál is inkább hangoztattam ezt, mert a nagyenyedi tenyészállat-vásár azon benyomást tette a szemlélőre, mintha Erdélyben nem állana kellő számú magyarfajta bika rendelkezésre, úgy, hogy a községek bizonyára kényszerítésből olyan bikákat is vásároltak, amelyek javító apaállatokként nem szerepelhetnek. Jó bikák voltak még felhajtva Kemény Pál és Béla báró, Gáspár J., Szász, dr. Horváth, Szalánczy és Ugron-féle tenyészeteiből.

A bíráló bizottság következő elismerő okleveleket és díjakat ítélte meg:

I. Elismerő oklevéllel tüntették ki:

1. Br. Kemény Pál cintosi tenyészete. 2. Szász József tenyészete (Cintos). 3. Dr. Horváth Miklós harasztosi tenyészete. 4. Szalánczy Jenő fugadi tenyészete. 5. Szalánczy Lőrincz fugadi tenyészete.

II. Erdélyi magyar fajta szarvasmarha:

a) 5 községi bika közt kiosztatott 4 állami és 2 egyleti díj 145 kor. értékben.

b) Kisbirtokosok által nevelt bikák díját, 50 koronát Szász Józsefnek adták ki.

c) Kisbirtokosok 4—8 éves borjas teheneinek kiadtak 2 állami díjat 100 kor. értékben (1 a díj 60 kor. Szász Józsefnek) és 13 magánosok díját 255 kor. értékben, amiből 100 kor. az E. G. E. által, 60 kor. Teleki Árvéd gr. által és 40 korona Szász József által volt kitűzve.

d) Kisbirtokosok 1—3 éves üszőinek kiadtak 2 állami díjat 65 kor. értékben és 4 díjat a Teleki Árvéd gr. által kitűzött díjakból 40 kor. értékben.

III. Havasi és pinzgauai fajta bikákat díjaztak 2 állami díjjal, 65 kor. ért. teheneiket egy állami, egy egyleti díjjal 25 kor. ért., üszőket 1 egyli díjjal, 15 koronával.

IV. Bivalyok közül egy-egy bika és tehén egy-egy állami és egyleti díjjal lett kitüntetve.

V. Juhoknál kitüntettek 3 kost 3 egyli díjjal 30 kor. értékben és 3 anyát 3 egyleti díjjal 30 kor. értékben.

Végül meg kell még emlékeznem a kiállításon is félre állított, de mégis ott szereplő havasi és tarka marháról. Mokány marha csupán 2 drb. fejletlen 1½ éves bika képében lett bemutatva; olyan állatok voltak ezek, amelyek nézetem szerint figyelmet nem érdemelnek. Ugy látom azonban, hogy a gazd. egyesület, mert erre — s nézetem szerint igen helyesen — díjakat is tűzött ki, nem idegenkedik attól, hogy a riska és csenevész mokány marha az annál sokkal értékesebb pinzgauival szorítottassék ki a megyének Hunyad és Torda-Aranyos megyék közé ékelt magas fekvésű csücskéből. De ha ettől nem idegenkedik, akkor egy lépéssel tovább kell menni, s oda hatni hogy az ottan fekvő községek a jellegtelen s értéktelen harcok helyett (valóban helyesen irányítva) csakis megfelelő pinzgau bi-kákat kaphassanak, csenevész korecsokat még a legcsekélyebb díjazásban sem tartom érdemesnek részesíteni,

s ha a gazd. egyesület programjában fenntartja, hogy támogatni kívánja a havasok marhatenyésztését, ajánlanám oda hatni, hogy azt egy véglegesen megállapított s következetesen betartott irányban tegye, s miután csak kis területről van szó, vagy csak a mokány-marhának javítása lebegjen előtte, avagy csak a pinzgauti fajtát vegye figyelembe és e szerint vagy csak mokányt, vagy csak igazi pinzgautit díjazzon, amely utóbbihoz hasonló csak egy üsző volt felhajtva.

A vásár, mint már érintem, élénk volt, elkelt 34 magyar fajta bika 20 ezer korona értékben a kolozsvári m. kir. állattenyésztési felügyelő közvetítésével, a megjelent többi felügyelő megfelelő anyag hiányában nem vásárolhatott.

Pókay Dezső.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyeneydi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyeneydi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Könyv, papír, író- és rajzszerkek
legolcsóbb
bevásárlási
forrása
FÖLDES EDE
könyvkereskedőnél
a volt **WOKÁL JÁNOS**-fele helyiségben,
a Nemzeti szálloda mellett

Sz. 613-1901.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A balázsfalvi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Magyar-francia biztosi részvénytársaság” végrehajtónak Keszler Mihály végrehajtást szenvedő elleni 13 korona 06 fillér és jár. iránti végrehajtás ügyében a monori 285. sz. telekkönyvben:

A + 1 rend	852, 853. hrsz. ingatlanára	44 Kor
2	1203 2	81 "
3	2146 2.	49 "
4	2232	51 "
5	2801.	14 "
6	3412.	40 "
7	3573.	25 "
8	3891 2.	22 "
9	4656 a, 4657 a	146 "
10	4997.	88 "
11	5000.	88 "
12	5777.	106 Kor,

továbbá ifj. Köszner Mihály végrehajtást szenvedőnek a monori 364. sz. tjkvben: A + 1 rend 362., 363. hrsz. ingatlanára 352 Kor. megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte, azzal, hogy ha az árverési határnapon a monori 364. sz. tjkvben A + 1 rend 362., 363. hrsz. ingatlan 1006 koronáért el nem adható, mint a mely összeggel Fleischer Péter nagydísnódi lakosnak azon ingatlanra C. 1. alatt bekebelezett ugyanannyi követelése fedezhető volna, azon esetben ezen ingatlan ugyanazon határnapon az idősb Köszner Mihály és neje Köszner Katalin C. 2. 3. alatti haszonélvezeti joga fenntartása nélkül fog eladatni, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1901. évi június hó 4-ik napján d. e. 10 órákor Monora község házában a nála megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozik kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-ez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Balázsfalván, 1901. évi március hó 17-én.

Dr. Enyedi Lajos,
kir. ít. táblai bír.

3470 1-1

Sz. 2307-901.

Pályázati hirdetmény.

A lemondás folytán megüresedett csekelaki körjegyzői állásra pályázatot nyitok azzal, hogy a törvényszerűen felszerelt pályázati folyamodványok folyó év május 31-ig hozzám beadandók. Az állás jövedelme 800 korona törzsfizetés, 612 korona mellékjárulék.

A választás folyó év június hó 3-án délelőtt 10 órákor Csekelakán a körjegyzői irodában fog megtartatni.

Főszolgabírói hivatal.

Maros-Ujvárt, 1901. május 12.

Bójtke Kálmán,
főszolgabíró.

3468 3-3

50 évi siker!

Eszéki
ARCZKENŐCS
és eszéki
Szalvator-szappan

eltávolítja a szepőt, májfoltot és a bőr összes tisztatlanságát.

Valódi csakis a
**DIENES J. C. SZALVATOR-
GYÓGYTÁRÁBÓL**
ESZÉKEN, felsőváros:

1 tégely eszéki arczenőcs ára 70 fillér és 1 korona
1 drb. Szalvator-szappan ára 1 korona.
1 tégely kézi paszta ára 1 korona 20 fillér.
Lyoni rizspor kis doboz 1 korona, nagy doboz 2 korona.
Ezen cikkek mentek minden ártalmas alkatrészekről és megfelelnek tökéletesen a 71 012 számú B. m. rendeletnek.

Főraktár BUDAPESTEN: 3428 6-10
TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész
VI., Király-utca 12. és Andrássy-ut 29.

Sz. 194-1901.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Virágh József végrehajtónak Ferencz Ráki végrehajtást szenvedő elleni 156 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék kerületében a vizaknai kir. bíróság területén lévő Pókafalva köz-ég határán fekvő a pókafalvi 576. sz. tjkvben A + 1 r. 615 l. hrsz. a foglalt Ferencz Ráki végrehajtást szenvedő, — a pókafalvi 186. sz. tjkvben A + 4 r. 437, 438. helysz. alatt foglalt 1/2 részben Ferencz Ráki kiskoru végrehajtást szenvedő és 1/2 részben Király Anikó sz. Ferencz, Ferencz Gyuri kiskoru és Ferencz Józsi kiskoru végrehajtás alatt nem álló tulajdonos társak, végül a pókafalvi 570. sz. tjkvben A + 1 r. 1670. hrsz. alatt foglalt 1/2 részben Ferencz Ráki kiskoru végrehajtást szenvedő 2/3 részben Ferencz Gyuri kiskoru s Ferencz Józsi kisk. 1/3 részben Turcan Juon és neje Marec Raehilla nevén álló ingatlanokra az árverést 769 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fent megjelölt ingatlanok az 1901. évi május hó 29-ik napján d. e. 9 órákor Pókafalva község házában a nála megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik, végrehajtató és képviselője kivételével, tartoznak az ingatlanok becslésárának 10%-át vagyis 76 korona 90 fillért készpénzben vagy az 1881. LX. t.-ezik 42. §-ában felvett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán, 1901. évi január hó 26-án.

A vizaknai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságtól.

Korinsky Győző,
kir. aljbíró.

3471 1-1

Sz. 744 1901.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A balázsfalvi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyszabonyi „Albina” takaré- és hitelintézet végrehajtónak Pujá Vasília végrehajtást szenvedő elleni 41 kor. 22 fill. s járuléki iránti végrehajtás ügyében a farkastelki 140. sz. telekkönyvben A + 1 r. 300 2. hrszámú ingatlanára 13 kor., a 2. 317. 318. hrsz. 376 kor., a 3 r. 481 hrsz. 26 kor., a 4 r. 530 hrsz. 11 kor., az 5 r. 588. hrsz. 53 kor., a 6 r. 630. hrsz. 24 kor., a 7 r. 768. hrsz. együttesen a 8 r. 769. hrsz. ingatlanul 172 kor., a 9 r. 856 hrsz. a 10 r. 1056 hrsz. 50 kor., a 11 r. 1248, 1249. hrsz. 18 kor., a 12 r. 1336. hrsz. 22 kor., a 13 r. 1721. hrsz. 27 kor., a 14 r. 1871, 1872, 1873, 1876, 1877. hrsz. 137 kor., a 15 r. 2075. hrsz. 13 kor., a 16 r. 2081., 2082. hrsz. 160 kor., a 17 r. 2130. hrsz. 147 kor., a 18 r. 2220. hrsz. 22 kor., a 19 r. 2233. hrsz. 77 kor., a 20 r. 2324. hrsz. 56 kor., a 21 r. 2427, 2428 l. hrsz. 115 kor., a 22 r. 2729, 2730. hrsz. 150 kor., a 23 r. 3070. hrsz. 9 kor., a 24 r. 3095. hrsz. 102 kor., a 25 r. 3451. hrsz. 44 kor., a 26 r. 3454. hrsz. 10 kor., a 27 r. 3699 hrsz. 36 kor., a 28 r. 3814 2., 3815. hrsz. 23 kor., a 29. r. 3816 l. hrsz. 15 kor., a 30 r. 3837. hrsz. 162 kor., a 31. r. 3896 2. hrsz. 65 kor. és a 32 r. 4047. hrsz. ingatlanaira 260 kor. megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1901. évi június hó 18-án d. e. 10 órákor Farkastelke község házában a nála megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozik kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-ez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-ez. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Balázsfalván, 1901. évi március hó 22-én.

A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Enyedi Lajos,
kir. ít. táblai bír.

3473 1-1

Sz. 1266.

1901. kig.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehér vármegye Verespataki járásában a bucsumi kör aljegyzői állás lemondás folytán megüresedvén, ezen állás elnyerésére ezennel pályázatot nyitok s felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket folyó évi június 10-éig bezárólag hozzám annál is inkább nyújtsák be, mivel a később érkezőket nem fogom figyelembe venni.

A kör aljegyző javadalmazása: 600 (hatszáz) korona fizetés, 60 (hatvan) korona lakbér és 400 (négy száz) korona helyettes anyakönyvvezetői tiszteletdíj. A választást f. évi június 11-én d. e. 10 órákor fogom megejteni Bucsúm község irodájánál.

A verespataki járás főszolgabírája
Verespatakon, 1901. május hó 9-én.Incze Antal,
főszolgabíró.

3465 3-3

Hirdetmény.

Ó. es. és apostoli királyi Felségének elhatározása folytán ezennel megindítatik

a XXII-ik magyar királyi államsorsjáték

rendezése. Az ezen sorsjáték után remélhető tiszta jövedelem közhasznú és jótékony célokra fog fordíttatni.

Ezen sorsjáték összes, 7691-ben megállapított nyereményei az alább következő játékterv szerint **365.000 koronára rugnak**, és pedig:

1 főnyeremény	150.000 korona	10 nyeremény	1.000 korona
1 "	50.000 "	20 "	500 "
1 "	20.000 "	50 "	100 "
1 "	10.000 "	100 "	50 "
2 nyeremény	5.000 "	1000 "	20 "
5 "	2.000 "	6500 "	10 "

Az összes nyeremények készpénzben fizettetnek ki.

A húzás visszavonhatatlanul 1901. évi június hó 28-án Budapesten történik.

Egy sorsjegy ára 4 koronával van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók: a m. kir. lottójövedéki igazgatóságnál Budapesten (Csepel-rakpart, Vámpalota), a mely hatósághoz a megrendelt sorsjegyek ára postautalvánnyal előre beküldendő, továbbá: valamennyi posta-, adó-, vám- és sóhivatalnál, az összes vasuti állomásokon s a legtöbb dohány-tőzsdében és váltóüzletben.

Budapesten, 1901. évi január hó 2-án.

3450 4-6

A m. kir. lottójövedéki igazgatóság.